

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 21CoP/87/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7217223837
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Antónia Kandravá
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2024:7217223837.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Antónie Kandravej a členiek senátu JUDr. Moniky Tobiašovej a JUDr. Elišky Har Tzvi v právnej veci starostlivosti súdu o maloletú B. S., narodenú X.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpenú kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny E., K. námestie č. X, E., dieťa rodičov: P. S., narodená XX.X.XXXX, trvale bytom R. X, E., aktuálne bytom O. XX, E. a A. S., narodený X.X.XXXX, trvale bytom R. X, E., zastúpený JUDr. Tomáš Herman, advokát so sídlom Bočná 10, Košice, v konaní o zmenu úpravy výkonu rodičovských práv a povinnosti k maloletej B. o odvolaní otca proti rozsudku Mestského súdu Košice č.k. 19P 175/2017 - 653 zo dňa 16.06.2023, takto

rozhodol:

- Potvrdzuje rozsudok vo výrokoch I., II., VII., VIII..
- Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

I. Predmet konania

1. Predmetom konania je zmena úpravy výkonu rodičovských práv a povinnosti k maloletej B. zo stany otca. V zmysle návrhu otec žiadal zmenu osobnej starostlivosti o maloletú. Matka navrhovala zmenu rozsahu výživného pre maloletú, dôvodiac to zmenou pomerov na strane maloletej oproti stavu v čase pôvodného rozhodovania o výživnom.

II. Obsah napadnutého rozhodnutia

2. Mestský súd Košice ako súd prvej inštancie (ďalej len „súd“ rozsudkom č.k. 19P 175/ 2017 - 653 rozhodol tak, že:

„I. Mení Rozsudok Okresného súdu Košice II, č.k. 27P/268/2015-56 zo dňa 23.3.2016 v časti vyživovacej povinnosti otca voči mal. B. tak, že otcovi zvyšuje výživné na mal. B. zo sumy 40 eur mesačne s účinnosťou od 5.10.2017 do 31.8.2021 na sumu 70 eur mesačne a s účinnosťou od 1.9.2021 do budúca na sumu 100 eur mesačne. Určené výživné je otec povinný platiť do 15.dňa v mesiaci vopred k rukám matky.

II. Dĺžné výživné za obdobie 5.10.2017 do 30.6.2023 na mal. B. v celkovej výške 2 727 eur je otec povinný zaplatiť matke do 30 dní od doručenia tohto rozsudku.

III. Konanie o zvýšení výživného na K. S., nar. XX.XX.XXXX vylučuje na samostatné konanie.

IV. Návrh otca na zverenie mal. B. do jeho osobnej starostlivosti zamietá.

V. Otcovi oslobodenie od súdneho poplatku nepriznáva.

VI. O trovách štátu rozhodne samostatným uznesením.

VII. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

VIII. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.“

3. Súd svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že zo skutočného stavu mal za preukázané, že je dôvodné zvýšenie nákladov na starostlivosť pre mal. B. poukazujúc na to, že došlo na jej strane k diagnostikovaniu B. syndrómu s ťažkým stupňom a bude musieť navštevovať internátnu školu. Matka ešte v tom čase nemala špecifikáciu nákladov v súvislosti s návštevou špeciálnej školy. Maloletá bola v čase poslednej úpravy predškolačka, aktuálne je 2. stupni základnej školy. Už len bežným plynutím času došlo k zmene pomerov na jej strane, nepochybne sa zvýšili všetky výdavky na uspokojovanie jej potrieb. Ustálená súdna prax akceptuje zvýšenie výživného bez aj bez preukázateľných zmien spravidla každé tri roky. Od podania odvolania došlo na strane maloletej k ďalšej zmene pomerov v dôsledku diagnostikovania B. syndrómu. Uvedenou dg sú na matku kladené zvýšené nároky v rozsahu osobnej starostlivosti, vznikajú finančné výdavky nad rámec bežných výdavkov spojené s pravidelným užívaním predpísaných liečiv, so stravovaním a s nákupom oblečenia, ktoré maloletá dokáže zničiť v dôsledku výkyvov svojho psychického stavu. Za daných okolností súd považoval za primerané výšenie výživného na maloletú B. zo sumy 40 € mesačne s účinnosťou od 5.10.2017 do 31.8.2021 na sumu 70 eur mesačne. V danom období bola žiačkou 1. stupňa základnej školy. S účinnosťou od 1.9.2021 do budúca (t.j. nástupom na 2. stupeň) súd zvýšil výživné na sumu 100 € mesačne. Súd nevyhovel návrhu matky na výživné vo výške 200€ mesačne, pretože túto sumu odôvodnila výdavkami, ktoré vzniknú v budúcnosti, nástupom na špeciálnu školu, ktoré v súčasnosti ešte neexistujú, a nemožno ich vyčísliť.

4. Súd ďalej zo skutočného stavu uzavrel, že otec na výživu maloletej dlhodobo neprispieva žiadnym spôsobom. V čase rozvodu manželstva žili rodičia v spoločnej domácnosti. Otec už v tom čase nepracoval, mal všelijaké rôzne brigádky .Odborne je vyučený ako vodár, kurenár, inštalatér s maturitou. A tieto práce robil aj súkromne. Vedie neusporiadaný, záhaľčivý spôsob života, nikde nepracuje. Negatívny zdravotný stav, na ktorý sa odvolával v svojej žiadosti o odročenie pojednávania (čo bol jediný úkon v konaní) nepreukázal. Matka, maloletá aj plnoletý syn potvrdili, že v čase nariadeného pojednávania hospitalizovaný nie je, bol videný v mieste bydliska aj 30.5.2023 aj 16.6.2023. Na výživu maloletej neprispieva žiadnym spôsobom, nepodieľa sa ani na osobnej starostlivosti ani jej neposkytuje žiadnu formu vecných plnení.

5. Vo vzťahu k starostlivosti o maloletú súd uviedol, že otec v priebehu konania navrhol zveriť maloletú do jeho osobnej starostlivosti. Tento návrh súd od počiatku považoval zo strany otca za účelový, podaný v snahe vyhnúť sa plneniu vyživovacej povinnosti. Uvedenému záveru svedčia aj závery znaleckého dokazovania, keď znalkyňa ustálila, že otec nemá dostatočne rozvinuté kompetencie rodiča, ktoré sú potrebné pre osobnú rodičovskú starostlivosť v takej miere a angažovanosti, aby sa deti rozvíjali a využili svoj osobnostný potenciál. Dcéru vníma len ako spoločníčku, s ktorou trávi čas, málo sa zameriava na jej cielený rozvoj. Preferuje vlastné ciele a potreby, deti si z pohľadu ich rozvoja a ich potrieb nevšímá. Otec má dcéru rád, prejaví jej to, ale sám nevyvíja iniciatívu na jej rozvoj. Nezasahuje do korekcie jej prejavov, ponecháva ju tak aj v situáciách, kde je korekcia potrebná. Týmto záverom znalkyne korešpondujú zistenia kolíznej opatrovníčky, ktorá zistila, že odkedy je B. u otca, zhoršil sa jej prospech, zhoršilo sa jej správanie, je drzá, nerešpektuje authority, začala preberať nevhodné správanie sa otca, ktorý nevie zabezpečiť vhodný vzor správania a viesť dieťa k hodnotám. Súd realizoval výsluch maloletej, ktorá tvrdila, že otec sa o ňu nedokáže adekvátne postarať a aj v čase, kedy uňho bývala sa o ňu starala matka. Súd má za preukázané, že otec nemá dostatočné ani základné rodičovské kompetencie pre zabezpečenie osobnej starostlivosti o maloletú, o ktorú sa napokon od apríla 2021 (posledné rozhodnutie súdu) nezaujíma a maloletá uňho byť nechce. Z uvedených dôvodov návrh otca zamietol.

6. Pokiaľ ide o dlžné výživné súd ho stanovil od 5.10.2017 do 30.6.2023 vo výške 2727,- Eur, ktoré mu povolil zaplatiť v lehote 30 dní od doručenia rozsudku.

7. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil s poukazom na ustanovenie § 391 ods. 2 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len CSP), čl. 11 ods. 1 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len CMP), ust. § 1 CMP, ust. § 111 písm. b) a § 120 CMP, ust. § 2 ods. 1 a 2 CMP, ust. § 217 ods. 1 veta prvá CSP, čl. 5 zák. č. 36/2005 Z.z. o rodine (ďalej len ZOR), ust. § 36 ods. 1 ZOR, ust. § 24 ods. 1 a 4 ZOR, ust. § 62 ZOR, ust. § 65 ods. 1 ZOR, ust. § 75 ods. 1 ZOR, ust. § 76 ods. 1 a § 77 ods. 1 ZOR.

8. O trovách konania ako aj o trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd postupom podľa § 52 CMP.

III. Obsah odvolania a vyjadrení k odvolaniu.

9. V odvolaní, ktoré podal otec v zákonom stanovenej lehote uviedol, že sa odvoláva sa voči rozsudku zvýšenia výživného na maloletú. Súd nevenoval pozornosť jeho zdravotnému stavu ani tomu, že momentálne žiadal o zmenu právneho zástupcu a je v hmotnej núdzi. Súd nebol informovaný o problémoch ohľadom výchovy jeho detí. Navrhuje, aby odvolací súd danú záležitosť prehodnotil.

IV. Hodnotenie odvolacieho súdu

10. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) ako súd odvolací po zistení, že odvolania bolo podané včas (§ 362 ods. 1 C.s.p.), oprávneným subjektom v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 C.s.p.) proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 2 v spojení s § 357 písm. d/, g/ C.s.p.) po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 C.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie bez viazanosti rozsahom (§ 65 CMP) a dôvodmi odvolania (§ 66 CMP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 329 ods. 1 C.s.p.), keď deň vyhlásenia rozsudku bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli súdu a v elektronickej podobe na webovej stránke súdu v ten istý deň, ako sa vyvesil na úradnej tabuli a dospel k záveru, že odvolaniu otca nebolo možné vyhovieť. Svoje rozhodnutie odôvodňuje odvolací súd nasledovne.

11. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

12. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

13. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu s poukazom na obsah preskúmaného rozsudku i argumenty predstreté v odvolacom konaní odvolateľom, bolo posúdiť, či sú splnené zákonné podmienky, za daných skutkových okolností, na zmenu rozsahu výživného zo strany otca. Vo vzťahu k napadnutým výrokom o výživnom vychádzajúc z obsahu odvolania otca tento podáva odvolanie proti výrokom o výživnom tvrdiac, že súd nevzal do úvahy jeho zdravotný stav a okolností výchovy o maloletú.

14. Po oboznámení sa s obsahom spisu odvolací súd považuje napadnutý rozsudok vo výrokoch o výživnom a dlžnom výživnom za vecne správny. Súd prvej inštancie správne o výške výživného rozhodoval v súlade s ustanoveniami § 62, § 75 a §78 Zákona o rodine. Ohľadne skutkových otázok posudzovaných súdom prvej inštancie neučinil odvolací súd odlišný skutkový záver. Vo vzťahu k rozsudku o stanovení rozsahu výživného a následne dlžného výživného odvolací súd preberá súdom prvej inštancie zistený skutočný stav veci a nenašiel dôvod, pre ktorý by sa mal od týchto záverov odchýliť, príp. zopakovať alebo doplniť dokazovanie.

15. Vychádzajúc z obsahu odvolania namieta otec nesprávnosť záveru súdu vo vzťahu k rozsahu výživnému, bez prihliadnutia na jeho možnosti a schopnosti. Tvrdí, že jeho pomery neodôvodňujú zmenu rozhodnutia K daným námietkam a vo vzťahu k výživnému odvolací súd udáva nasledovne. Pri rozhodovaní o zmene výživného na účely zisťovania pomerov je potrebné porovnať okolnosti v čase vydania predchádzajúceho rozhodnutia s okolnosťami v čase nového rozhodnutia, pričom predpokladom takejto zmeny je výrazná zmena pomerov. V zmysle judikatúry je potrebné prihliadnuť na

všetky okolnosti, ktoré by mohli odôvodniť zmenu výživného. Len vtedy môžu byť dôvodom na zmenu vyživovacej povinnosti, keď sa závažnejším spôsobom prejavia v pomeroch účastníkov v porovnaní s ich pomermi v čase vyhlásenia predchádzajúceho rozsudku. Relevantné pre rozhodnutie je nielen to, či sa výrazne, trvalo, nie krátkodobo alebo nepatrne zmenili okolnosti na strane oprávneného dieťaťa, ale aj na strane povinného rodiča, ktoré boli podkladom pre predchádzajúce rozhodnutie o výživnom.

16. Pre prípad, že výživné musí byť stanovené súdom, zákonodarca v Zákone o rodine stanovil kritériá, ktoré sú rozhodné pre ich výšku. Zákonodarca nestanovil striktný spôsob výživného, a preto musia sudy v jednotlivých prípadoch uvážiť všetky zákonom uvedené kritériá a výživné určiť vo výške zodpovedajúcej týmto kritériám, ako aj zmyslu a účelu výživného. Na strane oprávneného sú to predovšetkým relevantné odôvodnené potreby, na strane povinného sú to jeho reálne schopnosti, možnosti a majetkové pomery.

17. Zo skutočného stavu zisteného súdom prvej inštancie správne vyplýva dôsledne existencie zmeny pomerov na strane oprávnenej a povinného rodiča. Súd v odôvodnení svojho rozhodnutia v bode 5. poukazuje na oprávnené výdaje maloletej ktoré zistil a ktoré považoval za dôvodné výdaje, a ktoré súvisia s jej oprávnenou výživou. Pomery na strane oprávnenej sú zistené správne. Voči týmto zisteniam skutočného stavu nemá odvolací súd výhrady. Námietky odvolateľa sa ani nedotýkajú zistených oprávnených potrieb maloletej.

18. Pri porovnaní pomerov na strane povinného v čase pôvodného konania a pomerov v čase rozhodnom pre posúdenie existencie zmeny na strane povinného, súd správne porovnal pomery v čase pôvodnej úpravy a v čase súčasnej, poukázal na to, že v pôvodnom rozhodnutí, ktorým sa upravovala výška výživného otec nepracoval, pracoval brigádnicke bol evidovaný na príslušnom úrade práce. Tvrdil, že vždy sa na prácu niečo nájde. Odvolací súd tak vzhľadom na zistenia súdu sa stotožňuje so záverom súdu o tom, že je možné hľadať na povinného rodiča ako potencionálne schopného vykonávať zárobkovú činnosť v celom rozsahu. Otec v priebehu konania nepreukázal súdu existenciu jeho zdravotných problémov, ktoré by mu nedovoľovali vykonávať prácu či neumožňovali si nájsť prácu nebolo zistené aby mal status osoby, ktorá by bola odkázaná s pomocou a výživou na iné osoby. Pre prípadné ustálenie potencionálneho príjmu aký mohol otec dosahovať v období rozhodnom pre posúdenie jeho možností a schopností, súd vychádzal z jeho vzdelania. Podľa názoru súdu prvej inštancie otec je spôsobilý vykonávať zárobkovú činnosť v celom rozsahu, pričom ak by pracoval v obore vodoinštalatér, kúrenár, tak príjmy sa pohybujú v priemere od 1.300 eur do 1.700 eur mesačne. Pokiaľ by išlo o nešpecializované robotnícke práce tie sú v priemere od 980 eur do 2.000 eur mesačne v závislosti od konkrétneho rozsahu práce. Výška výživného stanoveného súdom vychádzajúc z potenciality predstavuje vo vyjadrení 10 percent z možného príjmu otca resp. 7% v období do 1.9.2021 čo je minimum toho čo by mal plniť ako povinný rodič.

19. Potencialita príjmov znamená v reálnom použití v súlade s právnou normou situáciu, kedy povinný nevyvíja dostatočnú aktivitu k tomu, aby svoje maloleté dieťa zabezpečil, aby maloleté dieťa malo uspokojené základné potreby, ktoré súvisia s jeho výživou a aj potreby, ktoré nie sú základné, ktoré sú nad rámec, ale súvisia s uspokojovaním možnosti, ktoré prináležia veku a potrebám maloletého dieťaťa. Potencialita teda znamená de facto, že povinný môže v daných podmienkach dosahovať zvýšený príjem než deklaruje v rozhodnom období.

20. V konaní nebolo relevantne preukázané, aby si v tomto rozhodnom období nejakú prácu otec zabezpečoval s prihliadnutím na jeho zdravotný stav a jeho pracovné skúsenosti, na skutočné schopnosti a možnosti. Princíp potenciality príjmov nevyžaduje detailné preukázanie všetkých príjmov povinného, pretože použitím tohto princípu súd podľa charakteru správania sa povinného vymedzuje fiktívny (prezumpovaný príjem), ktorý je následne základom pre určenie výživného na dieťa (porovnaj rozsudok Najvyššieho súdu SR z 31. marca 2021, sp. zn. 5Cdo/14/2021, zdroj: nsud.sk; tvorba právnej vety: najprávo.sk).

21. Otec dostatočne neozrejmil a súdu dôvody pre ktoré nemôže vykonávať a zamestnať sa. si musí uvedomiť, že nesie svoju rodičovskú zodpovednosť na zabezpečenie nevyhnutných životných podmienok maloletej dcéry. Ide o základnú rodičovskú povinnosť, zodpovednosť k čomu musí svoj život aj patrične prispôbiť. Odvolací súd nenašiel vo vykonanom dokazovaní zistenia, ktoré by smerovali, že

nie je v schopnostiach a možnostiach povinného dosahovať príjem aby odôvodnené potreby oprávnenej boli zabezpečené.

22. Relevanciu pri rozhodovaní o stanovení výšky výživného má aj trvanie inej vyživovacej povinnosti otca, a to už k plnoletému synovi K.. Súd prvej inštancie prihliadol správne aj na príjmové pomery matky, ktorá je taktiež nositeľkou vyživovacej povinnosti voči dcére. Je však potrebné poukázať, že matka zabezpečuje podstatnú mieru osobnej starostlivosti, ktorú je potrebné pričítať na jej finančné plnenie vyživovacej povinnosti. Je zrejme, že potreby, ktoré má oprávnená so svojou výživou tie znáša v podstatnej miere matka a v podstatnej miere zabezpečuje aj osobnú starostlivosť. Pri posúdení tejto osobnej starostlivosti oproti stavu pôvodného konania je možné uzavrieť, že intenzita miery osobnej starostlivosti nateraz zo strany matky sa nezmenila, aj keď teda maloletá je vo vyššom veku, ale z vykonaného dokazovania vyplývajú jej zdravotné problémy a potreba obrovskej intenzívnej starostlivosti a záujmu zo strany matky. Pri stanovení rozsahu výživného je dôvodné prihliadať na mieru osobnej starostlivosti matky a absencia nemateriálneho plnenia v podobe rovnakej miery osobnej starostlivosti by zo strany otca pochopiteľne a rozumne mala byť kompenzovaná plneniami materiálnymi, konkrétne napr. platením výživného vo zvýšenej miere. Obligatónym zákonným hľadiskom pri určovaní výšky výživného je osobný výkon starostlivosti, ktorý Zákon o rodine nepochybne kladie na roveň finančnému zabezpečovaniu výživy (porovnaj uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 10.11.2011, sp. zn. IV. ÚS 489/2011).

23. Pri výrazne prevažujúcej miere osobnej starostlivosti matky o mal. dcéru nastolená situácia medzi rodičmi sa už teraz prieči zásadne rovnocennému výkonu rodičovských práv a povinností, a to v dôsledku prihliadania na dikciu ustanovenia § 62 ods. 4 zákona o rodine, v zmysle ktorého sa osobná starostlivosť rodiča o mal. dieťa započítava na účely materiálneho plnenia vyživovacej povinnosti. Uvedenú odchýlku v neprospech otca smie racionálne odôvodniť ustanovenia § 62 ods. 2, § 75 ods. 1 zákona o rodine. Rodičia sú povinní plniť svoju vyživovaciu povinnosť podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Stanovené výživné s prihliadnutím na výrazný podiel matky na osobnej starostlivosti a tomu zodpovedajúci podiel na jej výžive, na potenciálny príjem otca, prihliadnuc na celkovú životnú úroveň, pri komparácii oprávnených výdajov maloletej považuje odvolací súd výživné stanovené súdom za primerané.

24. Odvolací súd vzhľadom na vyššie uvedené dôvody potvrdil napadnutý rozsudok vo výrokoch I. II. VII. VIII, ako vecne správny postupom vyplývajúcim z ustanovenia § 387 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 2 ods. 1 CMP, keďže nevzhladol dôvodnosť podaného odvolania.

25. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle ustanovenia § 52 CMP v spojení s ustanovením § 58 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania. V preskúmvanej veci odvolací súd súčasne nevzhladol také okolnosti, ktoré by dôvodili priznať náhradu trov konania niektorému z účastníkov podľa § 55 CMP.

26. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zákona číslo 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov § 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného

predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).